

Full diocesà

29 de novembre del 2020

p5 –Dia del Seminari 2020: Comptes del Seminari Major

p6 –Relleu al Seminari Major Interdiocesà

Advent 2020

Comencem el temps d'Advent. Un temps litúrgic entranyable i esperançat que ens disposa a acollir Jesucrist en les nostres vides. Disposats per al dia darrer, quan s'acluquin els nostres ulls humans i amb les mans obertes per a rebre en aquest Nadal aquell Sol que ve del cel. Un temps marcat per una espera confiada, serena i al mateix activa per a fer lloc a Aquell que és la Llum del món.

Enguany l'Advent adquireix una dimensió especial. La virtut teològica de l'esperança és més necessària que mai. Esperem Jesús. Necessitem la seva llum. A l'Emmanuel, que sempre és amb nosaltres, ara l'invocuem enmig de la pandèmia i la incertesa, perquè la seva presència i la seva compassió enforixin els vincles de confiança amb el Pare del cel i estrenyin els lligams de comunió amb els germans.

Són molts els problemes del nostre món, són moltes les ferides personals i comunitàries que ha vingut guarir Aquell que ve a portar-nos la salvació, el perdó dels pecats i l'amor entranyable del nostre Déu. Ell és, com en la salutació franciscana, la Pau i el Bé, i vol que en la vida personal i comunitària floreixin aquests dons divins i, per tant, profundament humans. Els descobrim també presents en moltes accions de servei als altres en aquests moments que vivim.

Ens acompanyen Isaïes, Maria i Joan, en les lectures del diumenge, per a viure una vetlla esperançada. Enmig de les dificultats d'aquest any, de les conseqüències d'aquesta crisi sanitària que patim, enmig de la impotència i la vulnerabilitat, l'Infant Jesús vindrà solidàriament a fer de nosaltres un poble apassionat per fer el bé. *(De Mn. Pere Oliva)*

«El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint»

Diumenge I d'Advent (B)

Lectura del llibre d'Isaïes

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vos? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vos, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vos. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vos en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vos, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

(63,16b-17.19b.64,2b-7)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

[79]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoniatge que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà fermes fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepreensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

(1,3-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

(13,33-37)

«Ell també us mantindrà fermes fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepreensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill...»

El temps decisiu

Carles Riera Fonts, prev.

Comencem l'Advent. És un temps de record del Jesús pobre i humil que ens visità en carn humana i, alhora, un temps d'espera del dia que tornarà gloriós; un temps decisiu d'experiència viva i profunda per a qui és capaç de reconèixer la condició divina en l'home Jesús de Natzaret.

Temps d'espera i d'esperança. L'esperança és com la saba que nodreix l'arbre de l'experiència humana. Aquella «flor de l'esperança, minúscula i tenaç, color dels nostres somnis», de què parlava el poeta Màrius Torres. Ens cal viure sempre esperant, vetllant, pregant. La pregària alimenta la fe, la confiança.

L'Advent ens predisposa a revisar la vida, a comprovar dintre cada un de nosaltres l'ansia de Déu, el deler de bondat, la capacitat per a donar raó —amb fets— de l'esperança que nia dins nostre. Ens inclina a polsar fins on som capaços d'obrir-nos als altres amb gestos de generositat i de perdó. I d'obrir-nos a l'Altre, és clar.

El cristià creu, celebra i anuncia. L'Advent és un temps adient per a conrear la reflexió —treballar la interioritat—, celebrar anticipadament la vinguda del Senyor i fer saber als altres l'anunci joiós de la presència del qui ens estima i ens salva.

Com la música de Mozart —lliure d'atapeïments—, l'Advent és un temps pacificador dels esperits, serè però actiu, plàcid però sol·lícit: atent a quan Jesús vindrà, «al vespre, a mitjanit, al cant del gall o a la matinada».

La imatge

Vivim sol·licitats per moltes coses: la política, el consum, els altres, les arts, la feina, el lleure. Estem atabalats i tenim son. Com a creients i batejats, sempre ens cal tenir un ull obert per si Jesús ve, perquè vindrà sens dubte.

A l'inici de l'Advent la làmpada encesa fa present la dimensió d'esperança que amara la vida cristiana. Vetlleu, diu Jesús al porter i a tothom.

Làmpada romana

Agenda

Lit. hores: Setmana I

30 dilluns

—Sant Andreu, apòstol
Rm 10,9-18/Salm 18/Mt 4,18-22

1 dimarts

—Sant Eloi, bisbe
Comença desembre, mes consagrat a la Immaculada Concepció
Is 11,1-10/Salm 71/Lc 10,21-24

2 dimecres

—Santa Bibiana, verge
—Sant Silvà, bisbe
Is 25,6-10a/Salm 22/Mt 15,29-37

3 dijous

—Sant Francesc Xavier, jesuïta
Is 26,1-6/Salm 117/Mt 7,21.24-27

4 divendres

—Santa Bàrbara, verge
—Santa Ada, abadessa
—Sant Joan Damascè, prev.
Is 29,17-24/Salm 26/Mt 9,27-31

5 dissabte

—Santa Elisa, verge
Is 30,19-21.23-26/Salm 146/Mt 9,35-10,1.6-8

6 diumenge II d'Advent / Cicle B

—Sant Nicolau de Bari, bisbe
—Santa Carme Sallés, fund.
Is 40,1-5.9-11/Salm 84/2Pe 3,8-14/
Mc 1,1-8

Route to God telemàtic: novembre 2020

Delegació de Joventut

«Perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells» (Mateu 18,20), és la frase que em ve al cap quan penso en el darrer Route to God.

El 14 de novembre els joves del bisbat de Solsona, adaptant-se a la situació de l'estat d'alarma, es van trobar a través de la plataforma Zoom per compartir una estona al voltant del Senyor. Més d'una cinquantena de joves van trobar-se per passar un temps vivint la fe i formant-se.

El Route to God va tenir quatre parts: una estona distesa de riure i riure'ns els uns dels altres; una segona part entorn de la Paraula de Déu, meditada per Mn. Marc Majà (consiliari); la tercera, el testimoni de vida cristiana de Jorge Zanón, jove valencià de vint-i-

dos anys; i la quarta, una estona d'adoració al Santíssim.

En aquesta «segona parada», titulada «Bartimeu, els nostres orígens», van fer present l'acció del Senyor en la persona de Bartimeu, el fill de Timeu (cf. Marc 10,46). Tots som com Bartimeu. Tots necessitem ser guarits de les nostres cegueses. El fet excepcional és que el Senyor ens estima i es fixa en nosaltres, pel nostre propi nom, quan encara som cecs i ens pregunta: «Què vols que faci per tu?»

Ens retrobarem el propinent dia 5 de desembre. Que Maria, invocada com a «Salus Populi Romani», ens acompanyi i ens regali la salut corporal i espiritual en aquests temps de dificultat!

(Vídeo a www.bisbatsolsona.cat)

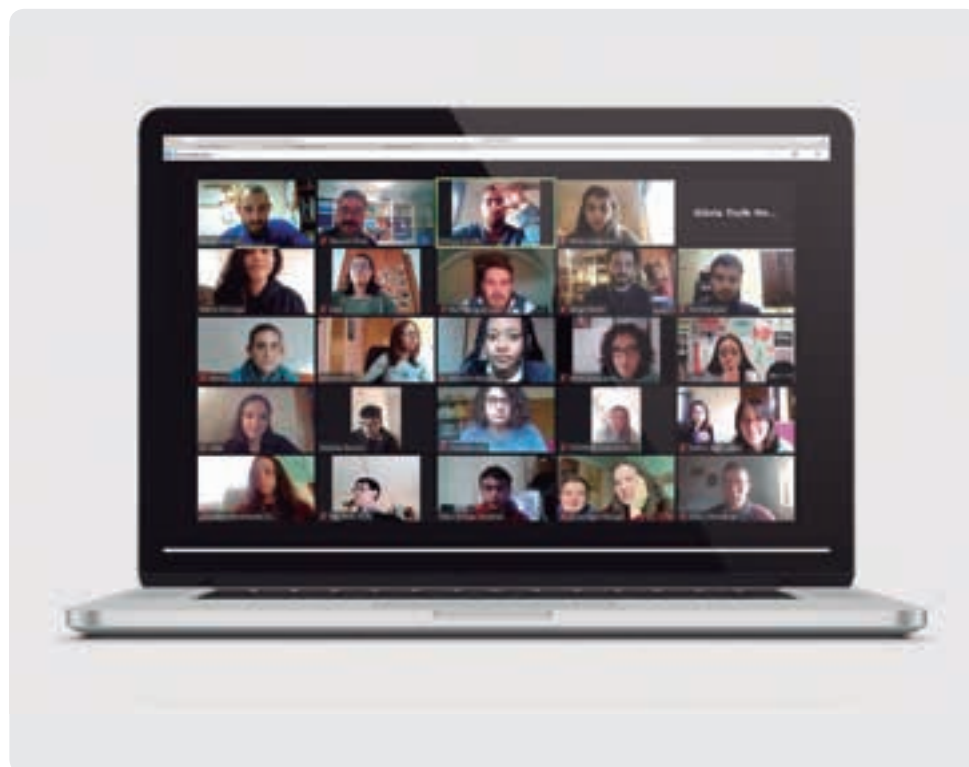
Pàgines web de parròquies i entitats diocesanes

Fa poc dies, l'agrupació parroquial de Mollerussa va estrenar nova pàgina web, on expliquen què aporten a la societat i quins són els serveis que ofereixen; també les parròquies que formen l'agrupació, els horaris de misses i molts recursos *on line* de catequesis, pregàries, etc.

Aprofitem l'avinentesa per a recordar altres pàgines web de parròquies i entitats diocesanes: parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Solsona; Càritas Diocesana de Solsona; el Facebook de la Delegació de Joventut; l'Hospitalitat de Lurdes Vic-Solsona; el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona; Vida Creixent; Comissió de l'Orgue de Solsona; Confraria del Claustre; Catecolònies diocesanes; l'Esglésiaquesurt, i les Adoratrius de Berga.

Tots els enllaços a aquestes webs els trobareu a la web del bisbat, a sota de la pàgina principal.

Dia del Seminari 2020

El passat mes de març, amb la irrupció de la pandèmia i la consegüent aturada social general, no va acabar realitzant-se la jornada anual del Dia del Seminari (que se celebra habitualment en les proximitats de la festa de Sant Josep). Davant d'això, es va decidir traslladar la jornada al 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada, que ja és a prop. Per aquest motiu, oferim un breu resum de la situació del Seminari en aquest curs 2020-2021.

Podem dir que tenim l'alegria d'haver-lo començat amb un bon grup de seminaristes: sis. Tot plegat suposa treball i alegria per al dia a dia del nostre centre i també esperança per al futur de les nostres comunitats. Al mateix temps, però, suposa despeses varies (manutenció, estudis, desplaçaments, formació pastoral...) que es van acumulant

i creixent. El Dia del Seminari és sempre una jornada de conscienciació (sobre la importància de pregar pels seminaristes i demanar a Déu noves vocacions) i, alhora, una jornada de col·laboració econòmica.

En aquest sentit, cal precisar que, en no poder-se fer la col·lecta pel Seminari del passat mes de març, el curs econòmic 2019-2020 es va tancar amb un dèficit d'uns 7.000€. Per això comptem especialment amb l'ajuda de molts de cara a la col·lecta del pròxim dia de la Immaculada (junt amb els donatius puntuals que persones o comunitats fan habitualment). Gràcies per la vostra estima i col·laboració concreta amb el nostre Seminari!

(Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat)

Comptes del Seminari Major - curs 2019-2020 (des de 01-09-19 a 31-08-20)

DESPESES

1) Funcionament (difusió, gestoria, vehicle, comissions)	3.933,67+
2) Seminari Major	40.367,41+
Aportació manteniment Seminari Major-Barcelona.....	3.587,65
Cost formació seminaristes a Barcelona.....	14.918,49
Cost manutenció seminaristes a Seminari Major-Barcelona.....	5.850,00
Cost manutenció seminaristes a Solsona	5.750,00
Cost manutenció 1 seminarista a Roma	3.410,13
Ajuda econòmica als seminaristes	2.830,00
Transports.....	1.560,07
Participació en activitats pastorals	2.461,07
Total despeses	44.301,08

INGRESSOS

1) Fundacions	16.100,24+
2) Donatius/Aportacions	21.152,91+
Col·lecta Dia del Seminari (curs 19-20 Pendent de fer-se)	0,00
Col·lecta Dia del Seminari (curs 18-19).....	360,20
Donatius de parròquies i santuaris	6.600,00
Donatius dels seminaristes i familiars	6.462,71
Aportació del bisbat per a la formació dels seminaristes	3.250,00
Altres donatius/subscripcions	4.480,00
Total ingressos.....	37.253,15

Resultat curs 2019-2020

Resultat negatiu/dèficit de **-7.047,93**

JMJ 2023: Lisboa ja té la Creu dels Joves

L'última Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) es va celebrar a Panamà, mentre que la pròxima, prevista per al 2023, tindrà lloc a Lisboa. El lliurament dels símbols de la JMJ era prevista per a abril del 2020, però hagué de ser ajornada a causa de l'emergència sanitària mundial.

Els símbols de la JMJ —la Creu Peregrina i la rèplica de la icona de de Maria «Salus Populi Romani»—, de la Delegació de Joves panamenys als joves de Portugal, van ser lliurats diumenge al final de la missa de Crist Rei, presidida pel Sant Pare, per cinc joves que estudien a Roma. De con-

formitat amb les normes de seguretat sanitària vigents, el gest simbòlic del lliurament va tenir lloc en presència de les molt reduïdes delegacions de tots dos països.

Víctor Chang, que va participar en aquesta cerimònia de traspàs dels símbols i va exercir com a secretari executiu del Comitè Organitzador Local de Panamà, destacà que «és un moment molt especial; la Creu i la icona van formar part de la vida de l'Església panamenya abans, durant i després de la JMJ 2019; és un moment per a fer memòria agraïda per tot el que ha estat la JMJ en les nostres vides».

Relleu al Seminari Major Interdiocesà

El dia 13 de novembre a la tarda va tenir lloc una trobada telemàtica dels formadors i de tots els seminaristes del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI), amb la presència del bisbe delegat, l'arquebisbe Joan-Enric Vives, i els dos rectors, l'entrant i el sortint, del Seminari, Mons. Javier Vilanova i Mn. Armand Puig.

De manera senzilla es va fer palès davant de tots ells el relleu en la responsabilitat del rectorat del Seminari, que tindrà a partir d'ara Mn. Armand Puig i Tàrrach, prevere de Tarragona i que continuarà el seu servei de rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i la col·laboració a la parròquia dels Sants Just i Pastor de Barcelona, vivint al Seminari Interdiocesà.

La trobada va servir perquè en temps de confinament cada seminarista pogués expressar com està vivint de manera concreta el seu camí formatiu i discipular. L'arquebisbe d'Urgell va aportar una breu reflexió sobre el coratge i l'esperança en temps de coronavirus.

Venda de calendaris litúrgics

Al Despatx Interparroquial de Manresa podeu trobar amb importants descomptes els diferents calendaris litúrgics:

El Calendari del CPL (14€), el Breu Calendari del CPL (5,20€), l'agenda Diakonia (6,50) i el calendari de Mn. Farnés (18€).

La Pel·lícula

Especiales

Dirigida per Olivier Nakache

França, 2019.

Intèrprets: Vincent Cassel i Reda Kateb.

Drama basat en fets reals.

Emocionant història dels directors de la inoblidable pel·lícula *Intocable* que explica la història de Bruno i Malik, dos amics que durant vint anys han treballat en organitzacions sense ànim de lucre relacionades amb l'acompanyament de persones amb autisme. Bruno és un jueu practicant que té una associació que acull en pisos persones amb autisme i Malik és un musulmà que té una altra associació que forma nois en risc d'exclusió per tal que puguin ser voluntaris en l'acompanyament d'autistes en l'associació de Bruno. Així, les dues associacions funcionen de forma coordinada, però amb un problema: no són reconegudes per l'administració, que ha posat en marxa una inspecció per tancar aquest tipus de cases d'acolliment.

La Pel·lícula

Uno para todos

Dirigida per David Ilundain

Espanya, 2020.

Intèrprets: David Verdaguer i Patricia López Arnaiz.

Drama.

Una història, presentada amb molta naturalitat, sobre l'assetjament escolar (també conegut com a *bullying*), ideal i molt recomanable per a alumnes de cinquè i sisè de primària i ESO.

Narra la història d'un professor interí que assumeix la tasca de ser tutor de sisè de primària en un poble completament desconegut per ell. Quan descobreix que ha d'integrar un alumne malalt a l'aula, es troba amb un problema encara més gros: cap dels seus companys no vol que torni a classe. Haurà d'esbrinar per què i, cosa més difícil, aconseguir que perdonin el seu company.

La Pel·lícula

El progreso del peregrino

Dirigida per Robert Fernandez

EUA, 2019.

Dibuixos animats, aventures.

Pel·lícula basada en la novel·la de John Bunyan (1678), un dels llibres de llengua anglesa més llegits de tota la història i que s'ha traduït a més de dos-cents idiomes.

El llibre és una al·legoria per a entendre el pelegrinatge espiritual, l'elecció del camí correcte, malgrat les dificultats i temptacions de la vida. Explica el viatge de Cristian Pelegrí, un pagès que viu amb la seva família a la Ciutat de Destrucció.

Però tot canvia quan arriba a les seves mans un llibre prohibit en el qual descobreix que hi ha un món nou on l'espera un rei just i bo. Llavors decideix anar a la recerca d'aquest món nou, tot i els obstacles i la presència d'un malvat enemic que intenta que es desviï del camí.

Glossa

Allibereu-nos de l'egoisme, Senyor Jesús

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Començarem l'Advent d'enguany enmig de la desescalada de les mesures restrictives establertes per a frenar la segona onada de la pandèmia del Covid-19. Les nostres preocupacions són no agafar el virus i poder celebrar el Nadal com sempre.

Tots sabeu que aquestes primeres setmanes de l'Advent les lectures i la litúrgia ens porten a pensar i anhelar la vinguda definitiva del Salvador per completar el seu Regne.

Realment convé que vingui el Salvador, però no perquè s'acabi la pandèmia del coronavirus i tornem a estar tranquils; convé que vingui perquè s'acabi la pandèmia de l'egoisme que multiplica per deu els estralls que surten cada dia a les notícies.

Aquesta pandèmia ens fa vulnerables. Una cadena de proteïnes microscòpica amb una gran capacitat de multiplicar-se quan entra en el nostre cos pot dur-nos al llindar de la mort perquè no tenim vacuna. Però quan la tindrem, ens la posarem i els morts continuaran essent tants o més, però en els països oblidats; llavors ja no en parlarem.

Fa temps que el nostre món mostra per totes bandes que necessita urgentment un Salvador. Són tants i tan greus els drames que travessen tota la humanitat que el milió i escaig de morts per causa del covid queda quasi anecdòtic. Pensem només que cada any moren uns 5 milions de persones de malalties infeccioses, moltes de les quals són infants desnodrits. Esgarrifem-nos encara més amb els 73 milions d'avortaments que hi ha cada any al món.

Necessitem que vingui el Salvador i que s'acabi aquest món nostre que no s'aguanta per enlloc. Mentre això no succeeixi, hem de demanar que el Salvador vingui a la vida de tots els cristians i ens alliberi de l'egoisme i de l'ambició que ens emmalalteixen i ens destrueixen. Que vingui perquè esdevinguem tots germans i fem possible un món on les morts per causa d'una pandèmia nova sigui realment notícia perquè la resta de drames –tots solucionables– han desaparegut.

Necessitem un Salvador que ens alliberi de l'egoisme. Veniu, Senyor Jesús!

